

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ

Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (2002/584/ПВР)

Казуси – насоки за учителите

Автор:

Проф. Андре Клип

Университет Маастрихт,

Почетен съдия към Апелативен съд на Хертогенбош

Съдържание

A.	Казуси.....	1
I.	Казус – първи вариант; въпроси	1
II.	Упражнение.....	2
III.	Казус – втори вариант, продължение на казус № 1; въпроси	3
IV.	Допълнителна задача: Изпращане на ЕЗА до Норвегия?	3
B.	Допълнителни бележки по казуса за учителите.....	4
C.	Методология	5
I.	Обща идея и основни теми	5
II.	Работни групи и структура на семинара	6
III.	Допълнителни материали	7
IV.	Последни развития	7
D.	Решения	8

Европейска заповед за арест

А. I. Казус – първи вариант:

Началникът на полицията в Ираклио издава Европейска заповед за арест от името на Прокуратурата към Апелативния съд на източен Крит, адресирана до Нидерландия по отношение на д-р Дриом – лекар с нидерландско гражданство с местожителство в Маастрихт, за когото се твърди, че е извършил убийство и саботаж. Обвинението в убийство се касае до негови действия, които са довели до смъртта на гръцкия гражданин Кералис в Солун. По изрична молба на Кералис, д-р Дриом го е инжектирал със смъртоносно вещество, което е предизвикало непосредствената му смърт. Обвиненията в саботаж се отнасят до увреждането на имущество на „Егейски Авиолинии“ на летището в Атина, нанесено в състояние на афект, след като д-р Дриом е установил, че е изпуснал полета си до Маастрихт.

Въпроси:

1. Съществува ли задължение за Нидерландия да предаде д-р Дриом? Ако отговорът е положителен – при какви условия?
2. Щеше ли да има разлика, ако действията бяха извършени не в Гърция, а в Нидерландия?
3. Може ли нидерландската страна да разгледа престъпленията и да ги квалифицира съгласно разпоредбите на нидерландското наказателно право?
4. Има ли значение националността на издирваното лице?
5. Издирваното лице ще бъде ли задържано до приключване на процедурата?
6. Кои органи на двете страни ще бъдат ангажирани с изпълнението на тази ЕЗА?
7. Каква е процедурата в Нидерландия и колко време ще отнеме?
8. Каква е ролята на гръцките органи при процедурата по предаване на лицето?
9. Кога и как ще се осъществи предаването?
10. Да приемем, че предаването е извършено успешно. При какви условия може гръцката прокуратура да повдигне ново обвинение срещу д-р Дриом за кражба от магазин?

II. Упражнение:

По отношение на посочените по-долу примери, определете изпълняващия компетентен орган и езика, на който следва да бъде издадено удостоверението:

1. Португалски прокурор в Брага иска предаването на германския гражданин Дитер Мюлер, който към момента се намира в Турку, Финландия, за целите на провеждане на наказателно производство.

Компетентен орган:

Език:

2. Ирландската прокуратура получава ЕЗА по повод съдебно решение, с което френският гражданин Леон Ласел е осъден задочно от съда (Tribunal de Grande Instance) в Бордо, Франция.

Компетентен орган:

Език:

3. Испански компетентен орган в Малага изисква присъствието на руския гражданин Михаил Лебеденски, който живее в Никозия, Кипър.

Компетентен орган:

Език:

А. III. Казус – втори вариант, продължение на казус № 1:

По време на съдебното заседание пред компетентния холандски съд, адвокатът на д-р Дриом заявява, че условията в местата за лишаване от свобода в Гърция не отговарят на стандартите, установени от Европейския съд по правата на човека и Съда на ЕС по делото Aranyosi. Защитата изразява опасения, че г-н Дриом ще бъде подложен на нехуманно и унижително отношение в затвора в Гърция. Според защитата това би било в нарушение на неговите права по член 3 от ЕКПЧ и глава 4. Адвокатът призовава съда да откаже предаването.

Въпроси:

1. Изпълняващият орган длъжен ли е да разгледа този въпрос?
2. Ако да – как?
3. Издаващият орган има ли роля?
4. Изпълняващият орган може ли да отложи или откаже изпълнението на ЕЗА?

A. IV. Допълнителна задача: изпращане на ЕЗА до Норвегия?

В първия вариант заменете Нидерландия с Норвегия, холандски – с норвежки и Маастрихт с Берген. Останалите факти остават непроменени. Как и въз основа на какво следва да бъде издадена заповедта за арест при тези обстоятелства и как бихте отговорили на въпросите, поставени във връзка с първия вариант?

В. Допълнителни бележки по казуса за учителите

A. I. Първи казус:

Държавите, използвани в първия и втория вариант, се променят в зависимост от това къде се провежда семинарът. Изберете една държава членка, в която отношението към евтаназията е крайно отрицателно и една – където тя е позволена при определени обстоятелства.

A. IV. Допълнителна задача: изпращане на ЕЗА до Норвегия?

Тази задача може да бъде поставена, ако разполагате с достатъчно време и ако аудиторията е съставена от участници със сравнително голям опит.

С. Методология

I. Обща идея и основни теми

Целта на първия казус е да бъде разгледан смисълът на понятието „взаимно признаване“. Този принцип изисква голямо доверие в правораздавателните системи на останалите държави членки и осъществяване на сътрудничество дори при случаи, когато въпросът би бил разрешен по коренно различен начин от този, по който това би станало в съответната държава членка. Важно е да разбираме, че националните правни квалификации често не се прилагат. По принцип заповедите за арест трябва да бъдат приемани и изпълнявани такива, каквито са. В повечето случаи условията се определят от издаващата държава членка. Въпреки това съществуват някои изключения. В практиката на Съда са развити изключения, които не са залегнали в Рамковото решение и които трябва да бъдат взети предвид в работата. При изпълнението на служебните си задължения представителите на съдебните власти трябва да внимават за такива ситуации, защото неотчитането им би могло да доведе до забавяне или дори да попречи на сътрудничеството, или да породят последици в периода след предаването.

Казусите и въпросите са разработени така, че да дадат възможност на учителите и участниците да разгледат:

1. Структурата и основните принципи на взаимното признаване като цяло и по-конкретно в контекста на Рамково решение на Съвета 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки. NB! В качеството си на най-стар и ексклузивен инструмент за екстрадиция/предаване ЕЗА представлява

своеобразна лаборатория за всички останали инструменти за взаимно признаване. Следователно практиката на съда, касаеща ЕЗА, влияе директно върху всички останали форми на сътрудничество!

2. Кои органи са ангажирани в двете страни;
3. Как се разпределят задачите между издаващия и изпълняващия орган;
4. Как се осъществяват контактите между органите и какви гаранции трябва да бъдат дадени;
5. Какви са последиците от предаването за наказателното преследване в издаващата държава членка;
6. Какви са последиците от предаването за задържането в издаващата държава членка;
7. Какво може да направи защитата, за да предотврати предаването или да осигури по-добри условия.

II. Работни групи и структура на семинара

Преди провеждането на семинара, учителят изпраща на участниците въпросник от една страница, за да добие представа доколко те са запознати с Рамковото решение (РР) и неговото прилагане. Участниците ще бъдат помолени да посочат също какви са техните очаквания и какви въпроси биха искали да поставят. Получената по този начин информация ще бъде използвана при представянето на презентацията и ще повлияе върху избора на задачите – по-конкретно върху тяхната сложност, както върху и евентуални допълнителни въпроси. Важно е да разполагате с тази информация, защото може да се очаква известно несъответствие между опита, езиковите умения и характера на ежедневните задължения на участниците.

Обучителят изнася пред аудиторията кратка презентация (power point), с която очертава основните елементи от **Рамково решение на Съвета 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки** – обхват, дефиниции, компетентни органи, разлика между предаване с цел наказателно преследване и предаване за целите на изпълнение на наказанието, значение на националността или местожителството на издирваното лице, основания за отказ, срокове, приложимо право, последващи решения, задължения на държавата членка (**около 15-20 минути**).

Вариант 1 е разработен така, че да даде възможност за обсъждането на основни въпроси, както и по-подробен анализ на някои проблеми, които биха могли да възникнат. Участниците следва да работят в групи от по 4-5 души и да разполагат с лаптоп и връзка с интернет, за да отговорят на въпросите. Препоръчва се да използват страниците на Европейската съдебна мрежа, Евролекс и Съда на ЕС.

Целта е участниците да се научат да ползват тези електронни ресурси, за да откриват необходимата им информация и да си служат с нея за намиране на решения в хода на работата си. За решаването на казус № 1 и отговор на въпросите ще са необходими **около 1 час и 40 минути**. Разпределянето на групите може да става на базата на нивото на професионалния опит на участниците.

На този етап се препоръчва почивка от десет минути.

За решаването на **упражненията А.ІІ** ще са необходими **около 10 минути**, като целта тук е участниците да разберат механизма за определяне на компетентния орган и езика на удостоверението. След като вече е била направена справка на страницата на Европейската съдебна мрежа, това упражнение може да послужи и за проверка. Ако решаването на казус № 1 е отнело много повече от предвиденото време, това упражнение може да бъде пропуснато и възложено за домашна работа.

При разглеждането на **вариант № 2** участниците ще се сблъскат с въпроси, чието решение не може да бъде открито в текста на Рамковото решение, но които имат отношение към практиката по неговото прилагане и налагат намирането на бърз отговор. За да отговорят на въпросите, участниците следва да работят в групи от по 4-5 и да разполагат с лаптоп и връзка с интернет. За решаването на вариант № 2 са необходими **около 40-45 минути**.

Останалите въпроси следва да бъдат обсъдени в края на семинара (в рамките на **около 5-10 минути**).

ІІІ. Допълнителни материали

Всички участници трябва да носят със себе си копие от **Рамково решение на Съвета 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки с формулярите от приложението**. Също така участниците трябва да носят или да имат достъп до разпоредбите на националното си законодателство, с които се въвеждат разпоредбите на Рамковото решение.

(На вниманието на учителите: ще бъде интересно да видим дали текстът, с който разполагат участниците, е просто превод на съответния език или в него са отразени направените в оригиналния вариант изменения (като РР 2009/299) и поправки. Все още често се случва в практиката да се използва текстът от 2002 г. без последващите изменения. **NB!** По отношение на поправките: при различните езици е различно – в някои случаи поправките са отразени няколко години след 2002: например холандската версия на ОВ 2020 L 118/39. Ако разполагате с достатъчно време, това е добър момента да покажете на участниците как да боравят с Евролекс и консолидираната версия на правните текстове.)

Изключително важно е да се демонстрира начинът, по който се използват електронните ресурси!

IV. Последни развития

Моля да проверите дали през последните три месеца не е внесено ново дело или отправено преюдициално запитване към Съда на ЕС.

D. Решения

A. I. Първи вариант:

Въпроси:

1. Съществува ли задължение за Нидерландия да предаде д-р Дриом? Ако отговорът е положителен – при какви условия?

Преюдициално запитване

Предвид вида на издаващия орган, би следвало да бъде отправено преюдициално запитване дали издаващият орган е *съдебен орган* по смисъла на член 6 на Рамковото решение. Полицейска служба не може да бъде такъв орган – Съдът се произнесъл по този въпрос по делото [Poltorak case \(C-452/16 PPU\)](#). Впоследствие Съдът формулира и допълнителни изисквания по отношение на прокуратурата (виж [C-489/19 PPU - NJ \[Parquet de Vienne\]](#)). Тоест, трябва да става ясно, че е направена индивидуална оценка на пропорционалността на ЕЗА и че по случая се осъществява съдебен контрол от съдия или съд. Също така трябва да става ясно, че ЕЗА е издадена въз основа на национална заповед за арест, виж [the Bob-Dogi case \(C-241/15\)](#). В някои държави членки системата позволява използването на една заповед за арест и в двата случая. Съдът изисква две.

Изпълняващият орган може да има въпроси към издаващия орган, произтичащи от формулирани в съдебната практика изисквания. За съжаление, това може да доведе до забавяне и чувство на неудовлетвореност.

След като бъде установено, че издаващият орган е *съдебен орган* или бъде направена съответната поправка (NB!: по принцип всички формални неизправности могат да бъдат поправени. По отношение на издаването на ЕЗА не важи принципът *ne bis in idem*), може да се пристъпи към разглеждането на ЕЗА. За повече информация вж. отговора на въпрос 3.

2. Щеше ли да има разлика, ако действията бяха извършени не в Гърция, а в Нидерландия?

Ако действията бяха извършени в Нидерландия, а не в Гърция, се прилагат основанията за отказ по член 4, § 7. Престъпленията са извършени в Нидерландия и това дава право на държавата да откаже. NB!: Съгласно формулировката на член

4 държавата „може да откаже”. Но не е задължена. NB!: Ако разполагате с достатъчно време, би било интересно да се проследи по какъв начин различните държави членки са приложили това факултативно основание за отказ. Някои държави членки са запазили факултативния му характер, докато други са го въвели като задължително основание за отказ.

3. Може ли нидерландската страна да разгледа престъпленията и да ги квалифицира съгласно разпоредбите на нидерландското наказателно право?

По принцип съществува задължение за предаване. Под разглеждане на случая следва да се разбира проверка на всяко едно от обвиненията. Първото е обвинение в убийство. Това е едно от престъпленията, изрично цитирани в член 2, § 2 и за него се предвижда налагане на мярка лишаване от свобода за срок, предвиден в разпоредбата на член 2, § 1. След като гръцките органи са отбелязали графа „убийство“, изпълняващият орган няма право да разглежда квалификацията на престъплението, а трябва да я приеме. Това се отнася и за случаи, когато има разминавания относно наказателноправната квалификация на престъплението или основанията за снемане на вината. В този конкретен случай, нидерландските власти не могат да заменят разпоредбите на гръцкия закон с тези на нидерландския.

Второто престъпление е *саботаж*. Това престъпление също е цитирано в Рамковото решение и за него важат същите правила като цитираните по-горе във връзка с убийството. Минималният срок по член 2, § 2 е 3 години. Има ли значение, че в Нидерландия не съществува престъпление „саботаж“? [На вниманието на учителите: Това може да даде повод за много интересна дискусия. Факт е, че в нидерландския НПК няма такова престъпление. Това може да важи и за други държави членки. Няма значение обаче за решаването на казуса. Важното е, че издаващата държава членка е отбелязала категорията „саботаж“, следователно националното законодателство на изпълняващата държава членка вече не е релевантно.]

4. Има ли значение националността на издирваното лице?

Да. Издирваното лице е гражданин на изпълняващата държава членка. Съгласно член 5, § 3 на Рамковото решение, изпълняващият орган може да извърши предаването, като постави условието, че след приключване на производството лицето ще бъде върнато в Нидерландия, където да изтърпи наложеното наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане в издаващата държава членка (*задължение за връщане*).

Участниците трябва да могат да проверят дали Нидерландия ще поиска спазването на това условие. Тази информация не се съдържа в нотификацията на

Нидерландия (виж делото [Bob-Dogi](#)), а в член 6, ал. 1 от нидерландския закон за прилагането на Рамковото решение. Вж. съдебната библиотека на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа.

NB!: Преводите на националното законодателство на държавите членки рядко отразяват последните изменения и допълнения. **Това налага проверка и преценка дали съответните престъпления са основание за предаване и трансфер съгласно Рамково решение 2008/909. Към момента на получаване на съдебното решение трябва да остават най-малко шест месеца от наложеното наказание (чл. 9, § 1, б. „з“)**

5. Издирваното лице ще бъде ли задържано до приключване на процедурата?

Отговорът се съдържа в член 12 на Рамковото решение: изпълняващият орган решава дали това е необходимо въз основа на разпоредбите на националното си законодателство. Виж делото [Lanigan \(C-237/15 PPU\)](#).

Обучителят може да постави задача на участниците да проверят каква е практиката в съответната държава членка и в държавата на произход. Ако издирваното лице се укрие, то губи възможностите за защита по член 5, § 3 и в много случаи държавите членки считат това за достатъчно основание да не пристъпват към задържане на свои граждани за периода до приключване на процедурата.

6. Кои органи на двете страни ще бъдат ангажирани с изпълнението на тази ЕЗА?

Издаващият орган е Прокуратурата към Апелативния съд на източен Крит. Данните за контакт могат да бъдат намерени в Европейския съдебен атлас.

Име:	Прокуратура към Апелативния съд на източен Крит (Eisaggelia Efeton Anatolikis Kritis)
Адрес:	Plateia Daskalogianni
Отдел (направление):	
Град:	Ираклио
Пощенски код:	71201
Телефонен:	+30 2810 247813
Мобилен тел. №:	
Факс:	+30 2810 247813
Ел. адрес:	eisefankr@yahoo.gr

В зависимост от това дали прокурорът може самостоятелно да издава ЕЗА, или трябва да разполага с решение от съд или съдия, може да се наложи и участието на тези органи. Изпълняващият орган е един за цялата страна:

Име:	Officier van Justitie te Amsterdam (Централен орган за ЕЗА) IRC Amsterdam
Адрес:	Postbus 115
Отдел (направление):	Централен орган за ЕЗА
Град:	Амстердам
Пощенски код:	1000AC
Телефонен:	+31 88 6991270
Мобилен тел. №:	+316 53332848
Факс:	
Ел. адрес:	eab.amsterdam@om.nl

На вниманието на учителите: NB!: Може да изберете различна изпълняваща държава членка, например такава, в която изпълнението на ЕЗА не е централизирано. В такъв случай трябва да установите местоживеенето на д-р Дриом в съответната държава членка.

7. Каква е процедурата в Нидерландия и колко време ще отнеме?

Процедурата ще се проведе пред Окръжния съд на Амстердам съгласно разпоредбите на Рамковото решение и съответното национално законодателство. Важно е да се вземат предвид сроковете по член 17 на Рамковото решение. Следователно, ако лицето даде своето съгласие, решението трябва да бъде взето в рамките на 10 дни. (NB!: Ако разполагате с достатъчно време, полезно би било да се обсъди какво представлява процедурата по даване на съгласие и до какви последици води). Ако това не стане, решението трябва да бъде взето в рамките на 60 дни, като при определени условия срокът може да бъде удължен до 90 дни. По принцип държавите членки нерядко срещат затруднения при спазването на тези срокове. Вж. статистиката за Нидерландия на стр. 9 и 10 от настоящия доклад. В Рамковото решение не се предвиждат санкции за неспазването на сроковете. Тези случаи обаче трябва да се докладват на Евроюст, вж. член 17, § 7.

8. Каква е ролята на гръцките органи при процедурата по предаване на лицето?

Те трябва да имат готовност да отговорят на евентуални въпроси или да дадат разяснения при нужда. Друга роля нямат.

9. Кога и как ще се осъществи предаването?

Предаването трябва да бъде извършено възможно най-скоро на дата, за която са се споразумели съответните органи (чл. 23, § 1). Съгласно член 10, § 2, лицето трябва да бъде предадено не по-късно от 10 дни след решението за предаване.

Съгласно член 23, § 4 срокът може да бъде временно отложен поради сериозни причини от хуманитарно естество, например при заболяване. В Рамковото решение не се посочва как практически следва да бъде извършено предаването. Този въпрос се решава в практиката от съответните органи. Най-често се използва редовен полет между двете държави членки, като издирваното лице се придружава от полицейски служител. Държави членки, които се намират в съседство, могат да извършат предаването на границата.

10. Да приемем, че предаването е извършено успешно. При какви условия може гръцката прокуратура да повдигне ново обвинение срещу д-р Дриом за кражба от магазин?

Този въпрос налага анализ на специалното правило, което осигурява защита на издирваното лице срещу наказателно преследване за престъпление, различно от това, за което е било поискано предаването **или** за което е поискано предаване, но такова е отказано.

След предаването може да бъде поискано съгласие във връзка с други престъпления. Процедурата за това е уредена в член 27, § 4. На практика ще бъде извършен следният анализ:

Кражбата от магазин не е сред престъпленията, изрично изброени в Рамковото решение. Това означава, че следва да бъдат приложени разпоредбите на член 2, § 4 и да се направи проверка за двойна наказуемост. Издаващият орган следва да представи съответните правни норми, да провери дали е изпълнен критерият за наказване с най-малко 12 месеца лишаване от свобода и да даде точно описание на фактите. Изпълняващият орган следва да провери дали действието съставлява престъпление по силата на нидерландското национално законодателство. Най-вероятно по отношение на престъплението кражба ще бъдат налице всички критерии и ще бъде дадено допълнително съгласие.

Преди да издадат ЕЗА, служителите на съда или на прокуратурата в издаващата държава членка трябва да проверят дали има други престъпления, за които лицето да се издирва в тяхната държава. Ако има такива, трябва да се прецени дали е подходящо те да бъдат добавени в ЕЗА. Преимуществото на този подход е, че дава възможност всички престъпления да бъдат обхванати в рамките на една процедура и няма да се наложи подаването на нови молби в бъдеще.

Ако след предаването в издаващата държава членка има висящо наказателно производство, служителите на съда трябва да имат предвид ограниченията, наложени от специалното правило по член 27, § 2. С него се забранява провеждането на наказателно преследване. NB!: Член 27, § 1 позволява отпадането на това ограничение, но само между държави членки, които са

изпратили съответна нотификация. В рамките на упражнението участниците могат да проверят как стоят нещата между двете държави, които имат отношение към разглеждания случай (участниците трябва да знаят как е уреден въпросът по отношение на тяхната държава). Отговорът е, че нито Гърция, нито Нидерландия са направили такава нотификация. На практика много малко страни са направили това. NB!: Ако в Рамковото решение се споменава нотификация, трябва да имате предвид, че тя може да бъде променяна. С други думи, винаги проверявайте информацията на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа. Вж. например наскоро изменената нотификация на Румъния от 13 март 2020 г. [тук](#).

А. II. Упражнение:

Определете изпълняващия компетентен орган и езика, на който следва да бъде издадено удостоверение:

За да определим компетентните органи, ще използваме Атласа, който може да бъде намерен на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа – www.ejn-crimjust.europa.eu – избираме изпълняващата държава членка и *901. Европейска заповед за арест*.

Що се отнася до езика на удостоверението, ще използваме раздел „Нотификации на държавите членки“ – [тук](#).

Ако няма нотификация по член 8, § 2 на Рамковото решение, следва да се използва официалния език/езици на държавата членка.

Правилните отговори са:

1. Португалски прокурор в Брага иска предаването на германския гражданин Дитер Мюлер, който към момента се намира в Турку, Финландия, за целите на провеждане на наказателно производство.

Компетентният португалски орган е в Гимараеш (Guimarães), вж. интернет страницата на Европейската съдебна мрежа.

Име:	Tribunal da Relação de Guimarães
Адрес:	Largo João Franco 248
Отдел (направление):	
Град:	Guimarães.
Пощенски код:	4810-269
Телефон:	
Мобилен тел. №:	
Факс:	
Ел. адрес:	

За страната има един централен орган. Съгласно направената нотификация Финландия приема ЕЗА на финландски, шведски и английски език. NB!: През м.

май 2020 г. установих, че документът на страницата на ЕСМ, който би следвало да представлява превод на нотификацията на английски език, всъщност е на финландски.

(На вниманието на обучителите: Хубаво ще бъде това упражнение да се направи на екран, заедно с участниците. Търсете заедно на страницата на ЕСМ. Има различни начини да бъде намерена необходимата информация. Важното е участниците да могат да се ориентират на сайта.)

Име:	Окръжна прокуратура на южна Финландия (Etelä-Suomen syyttäjäalue)
Адрес:	Porkkalankatu 13
Отдел (направление):	
Град:	Хелзинки
Пощенски код:	00180
Телефон:	+358 29 562 2100
Мобилен тел. №:	
Факс:	+358 29 562 2203
Ел. адрес:	etela-suomi.syyttaja@oikeus.fi

(Ако времето позволява, можете да попитате участниците дали е необходимо ЕЗА да бъде преведена на немски, тъй като издирваното лице е гражданин на Германия. Тук има връзка с прилагането на Директива 2010/64 относно правото на писмен и устен превод. На практика въпросът може да бъде поставен по време на участието на издирваното лице в процедурата. Тогава решението ще зависи от това дали издирваното лице разбира езика, на който е изготвена ЕЗА.)

2. Ирландската прокуратура получава ЕЗА по повод съдебно решение, с което френският гражданин Леон Ласел е осъден задочно от съда (Tribunal de Grande Instance) в Бордо, Франция.

Име:	Cour d'Appel de Bordeaux
Адрес:	Place de la République
Отдел (направление):	
Град:	Бордо /BORDEAUX CEDEX/
Пощенски код:	33077
Телефон:	(+33) 556013400
Мобилен тел. №:	
Факс:	(+33) 556442830
Ел. адрес:	

Име:	Централен орган за ЕЗА /Central Authority for EAW/
Адрес:	Департамент по правосъдие и правна реформа /Department of Justice and Law Reform 51 St Stephens/ Green
Отдел (направление):	Дъблин 2
Град:	
Пощенски код:	
Телефон:	00 353 1 408 6100
Мобилен тел. №:	

Факс: 00 353 1 408 6117

Ел. адрес: warrantsmail@justice.ie

За цялата страна има един централен орган. Съгласно подадената нотификация, Ирландия приема ЕЗА на ирландски и английски език.

3. *Испански компетентен орган в Малага изисква присъствието на руския гражданин Михаил Лебеденски, който живее в Никозия, Кипър.*

Испанският компетентен орган е компетентен на територията на цялата страна:

Име: Servicio Común de Registro, (Para el reparto entre los Juzgados Centrales de Instrucción)

Адрес: Goya 14

Отдел (направление):

Град: Мадрид

Пощенски код: 28071

Телефон: (+34) 91.400.62.13/26/25

Мобилен тел. №:

Факс: (+34) 91.400.72.34/35

Ел. адрес: audiencianacional.scrnda@justicia.es

Компетентният орган в Кипър е:

Име: Министерство на правосъдието и обществения ред /Ministry of Justice and Public Order/

Адрес: 125 Athalassas Avenue

Отдел (направление):

Град: Никозия

Пощенски код: 1461

Телефон: +357 22805928; +357 22805950/951

Мобилен тел. №:

Факс: +357 22518328; +357 22518356;

Ел. адрес: akyriakides@papd.gov.cy

За цялата страна има един централен орган. Съгласно нотификацията, която може да бъде намерена на [уебсайта на ЕСМ](#), Кипър приема ЕЗА на официалните езици на държавата и на английски. NB!: Съгласно правилата на нотификация, ако издаващият орган не изпрати ЕЗА на английски, то той следва да знае кои са официалните езици на Кипър.

(Ако времето позволява, на участниците може да бъде поставен следният въпрос: как се осъществява преводът на ЕЗА на друг език? Основният въпрос е дали на преводача, натоварен със задачата, се предоставя пълният оригинален документ, който да бъде преведен, или му се указва, че формулярът на ЕЗА може да бъде намерен на всички официални езици на ЕС. Ако не бъдат дадени допълнителни инструкции, съществува реален риск преводачът да преведе всичко, включително формуляра. В резултат на което е възможно термини от формуляра да бъдат преведени по начин, различен от този в оригиналния текст. Това може да доведе до недоразумения, нужда от пояснения и забавяне. Преводачът трябва да преведе само съдържанието, което е попълнено във формуляра, а не самия формуляр. [Всички оригинални текстове могат да бъдат намерени и свалени оттук](#). Това важи също така за превода на материалите и инструкциите.)

А.Ш. Втори вариант, продължение на казус № 1:

С този въпрос се въвежда един по-нов проблем при изпълнението на ЕЗА, възникнал в резултат на съдебната практика на Съда на ЕС (вж. 5 април 2016 г., обединени дела [C-404/15 и C-659/15 PPU](#), *Pál Aranyosi (C-404/15) и Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)*). Оттук става ясно, че взаимното признаване не е задължително при всички обстоятелства и че може да има някои ограничения по отношение на общовалидното задължение за изпълнение на ЕЗА. Поставените от Съда изисквания се отнасят както за изпълняващия, така и за издаващия орган. Първият трябва да изиска информацията относно условията в местата за лишаване от свобода, където издирваното лице ще изтърпява наказанието си след предаването. Последният трябва да предостави исканата информация и в определени случаи – да даде гаранция, че издирваното лице ще бъде отведено и настанено в конкретно място за лишаване от свобода.

1. Изпълняващият орган длъжен ли е да разгледа този въпрос?

Да. Защитата твърди, че в издаващата държава членка съществува опасност от нарушаване на основни права. Съдът е постановил, че издирваните лица трябва винаги да бъдат защитени от такава опасност.

2. Ако да – как?

Съгласно практиката на Съда понастоящем издаващата държава членка трябва да посочи мястото за лишаване от свобода, където ще бъде отведено издирваното лице, и условията там трябва са отговарят на съответните изисквания. Тази информация трябва да кореспондира с мястото, където се предвижда да бъде задържано издирваното лице. Това осигурява яснота какво може да се очаква в непосредствено бъдеще. В разглеждания случай това означава, че ако Окръжният съд в Амстердам прецени, че условията в затвора, където ще бъде задържан д-р Дриом, не са в съответствие с член 4 на Хартата, гръцките органи ще трябва да

намерят друг затвор, който да отговаря на съответните изисквания. NB!: Според Съда решаването на този въпрос може по принцип да доведе до забавяне, но не и до окончателен отказ.

3. Издаващият орган има ли роля?

Да. Издаващият орган трябва да предостави много конкретна информация относно условията в мястото за лишаване от свобода, където ще бъде задържано издирваното лице. Включително с колко квадратни метра разполага човек, колко часа може да прекарва извън килията, както и други характеристики на инфраструктурата. Например, по [делото Dorobantu \(C-128/18\)](#) издаващият орган е предоставил следната информация на изпълняващия орган: „При временно задържане по време на процеса г-н Dorobantu ще бъде настанен в килия за четирима души с площ съответно от 12,30 кв. м, 12,67 кв. м или 13,50 кв. м или в килия за десетима души с площ от 36,25 кв. м. Ако на г-н Dorobantu бъде наложено наказание лишаване от свобода, първоначално би бил настанен в място за лишаване от свобода, в което всеки затворник разполага с площ от 3 кв. м, впоследствие при същите условия, ако е при строг режим на лишаване от свобода или ако по отношение на него се прилага открит или полуоткрит режим, в килия с площ от 2 кв. м на човек”.

4. Изпълняващият орган може ли да отложи или откаже изпълнението на ЕЗА?

Да. Както вече беше посочено, по принцип ЕЗА следва да бъде изпълнена. Съдът обаче приема, че при наличието на определени изключителни обстоятелства заповедта може да не бъде изпълнена.

A. IV. Норвежкият казус

Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно процедурата за предаване между държавите членки на Европейския съюз и Исландия и Норвегия от 2006 година е в сила от 1 ноември 2019 г. Лесно е да забележим приликите с ЕЗА. Разликата е, че по отношение на Норвегия и Исландия се издават *заповеди за арест*, а не ЕЗА. В член 3 от Споразумението са предвидени същите изисквания като тези, които трябва да са налице за извършване на предаването по член 2 от Рамковото решение за ЕЗА. Следва да се отбележи, че Конвенцията на Съвета на Европа за екстрадицията от 1957 г. вече не се прилага по отношение на Норвегия и Исландия (чл. 34 от Споразумението). Вероятно Норвегия също ще приеме да извърши предаване на издирваното лице за трите горепосочени престъпления.